képezde igazgatója „a magyar bortermelés történeti fejlődéséről“ igen érdekes és nagy tetszéssel fogadott értekezést olvasott fel. Kezdve hazánk bortermelésén a római uralom alatt a magyarok letelepedésén át egész a legujabb korig kimeritően tárgyalja a borászatot s előadja mindazt, a mi hazánkban a borászat érdekében történt.

Az éljenzéssel fogadott értekezés után „A magyar szőlőfajok neveinek meghatározása“ iránt hosszabb eszmecsere indult meg.

Molnár István e tekintetben nem tud egyebet ajánlani, minthogy legfeljebb 2—3 szakembert kellene minden vidékre küldeni, és ha ezek összegyüjtötték a kellő adatokat, csak akkor lehetne hozzáfogni a fajok főneveinek meghatározásához.

Gamauf azt inditványozza, hogy miután a filloxera-veszély miatt a szőllőküldés lehetetlen, kerestessenek meg a kormányok, hogy a belföldi szőllőfajokat képes atlaszban adják ki.

Goethe Herman az inditványt még oda bőviti ki, hogy minden országban erre nézve központok állittassanak fel és Magyarországra nézve azt hiszi, hogy Molnár István a leghatalmasabb egyén. (Elfogadtatik.)

Elnök bemutatja dr. Volt müvét, melyben 20—25 szőlőfajt leir.

Ezután a tárgysorozat ki lévén meritve, elnök köszönetet mond a megjelent tagoknak; különösen a külföldieknek: sajnálatát fejezi ki, hogy a külföldiek egy része nem jött el. Köszönetet mond a magyar kormánynak, az orsz. gazdasági egyletnek, a fővárosnak, köszönetet mond az alelnöknek, ki a kongresszust anyagilag támogatta. Azt hiszi, hogy a kongresszus elég szép eredményeket mutat fel és meleg szavakban bucsut vesz a tagoktól. (Éljenzés.) —

Korizmics inditványára Kerntlernek jegyzőkönyvi köszönet szavaztatik az elnökség kitünő vezetéseért.

Goethe H. köszönetet mond a fogadtatásért és reméli, hogy a budapesti kongresszus által teremtett alap meg fogja teremni gyümölcseit.

Ezzel az ülés 1/2-kor véget ért.

A tagok fél egy órakor a Jalics-pinczébe mentek.

„M—g.“

Felelős szerkesztő: **Péter Gábor.**

Főmunkatárs: **Grünvald József.**

Bérbeadó

első osztályu

macsi tanyaföld

9 1/2 nyilas, a városhoz legközelebb esik; egy vagy több évre kiadó már f. év október hótól.

Értekezhetni czegléd-utczán,

Dr. Rothschnek V. E.

gyógyszertárában. (227.)

Előleges

táncztanitási jelentés.

Van szerencsém a n. é. helybeli és vidéki közönség becses tudomására hozni, miszerint folyó évi szeptember hó végével Debreczenbe megérkeztén. — **táncztanitásomat október hó 6-dikán megkezdem.** Egyszersmind bátorkodom a n. é. közönséget értesiteni azon körülményről is, hogy ez idén **csakis október** és **november** havában müködhetem idehaza, melynélfogva, kik tőlem tanulni, vagy velem tanittatni óhajtanak, sziveskedjenek mielőbb jelentkezni lakásomon, főpiacz br. Josinczy házban Debreczenben.

1879. szept. 18.

Alföldy Károly,

táncztanitó és szinházi tánczos.

(275.)

...yógyerejü

...s sorvadásnál

...-féle maláta-

...ell-czukorkák.

Bécs, Stadt, Graben, Bräunerstrasse No. 8.

Szepsi-Szt.-György (Erdély.)

Gyárfás János, honvéd-főhadnagy.

...l József Zelmos füszerkereskedésében. (179.)

...ott Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.

1879. XI. évfolyam. 185. szám. Hétfő, szeptember 22.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve
Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: főpiacz, VECSEY-ház, földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSATHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény minden petit sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok nem adatnak vissza.

Debreczen, szept. 22.

(S. B.) Boldog korszakot él Magyarország! Diadalok a mult idők folyamán, törpüljetek semmivé; koszorus honnagyok, kik a hazát annyi vihar rombolásától megőriztétek, legyetek elfeledve, mert hiszen él a Tisza-kormány, s az általa elért eredmények világra szólóbbak minden eddigi győzelemnél! Mikor még Novi-Bazár is meghódolt előttünk, s ezáltal az a gonosz ellenzék legyőzetett! Mikor már azt is táplálnunk kell cs. kir. intézőivel együtt, nagy befektetésekkel, és őriznünk kell hadsereggel! Mikor már-már onnan is küldöttség készül Bécsbe, a hódolat czége alatt pezsgőt inni!

Hát nem mind nagyszerü és meglepő eredmény-e ez? S nem mind a kormány müve-e ez?

Megfoghatlan módon, irtóztatóan nagyszerü sikerek!

A lármás ellenzék tökéletesen le van győzve!

Hogy is ne volna, mikor az ország parlamentjének többsége mindezen dolgokat a győzelem koszorujába fonja, s egy csomó hivatalos verklis a zsiros subvenczió árnyékából tust hegedül reá, s aztán a szemérmetlen hazugság háborítlanul folytathatja orgiáit!

Hogyne volna azon ország boldog, hol ezen személyimádó tömeg győzelmi dalokat énekelhet? Hiszen ott már beállott a szabad vásár korszaka!

Mi hasztalanul hirdetjük, hogy ez a szabad vásár nemzeti reputácziónkat és a népjólétet tiporja szét; hasztalan hirdetjük, hogy a nehéz idők sulya teljes erővel nehezedik reánk, onnan, hol a példátlanul álló hittagadás gyümölcsét érezi nehány „atyáskodó“ gondviselőnk, azt a szemérmetlen választ vágják viszsza hozzánk a félhivatalosak utján, hogy az általunk festett nyomor hazugság, a nép lelkesedik rajong a mostani állapotért, bizalmával támogatja sorsa intézőit, hiszen ime az adó befolyása teljesen kielégitő!

Hát kell-e ennél nagyobb elbizakodottság, s a nemzetnek, a szegénységnek nagyobb ignorálása? Kell-e ahhoz magyarázat, minek tekinti a hatalom a népet, midőn ennek jajszavára adóemeléssel, okkupácziókkal s hazugsággal felel? —

Ez a hatalom, mely csakis ezen három tényezőnek támogatása mellett müködhetik, felteszi a népről, hogy együgyü válasza arra a hiedelemre inditja emezt, hogy a mindennapi tapasztalatok kemény igazsága helyett az adónak kedvező befolyásából itéli meg helyzetét, s hiszi el, hogy jólétben él.

Hiszen azt a jólétet szivesen elismernők, de hol van? Hazaszerte az anyagi romlás napjai köszöntöttek be; a termés mindenfelé silány volt, a nép borzadva látja, nem ignorálhatja tovább a pusztulás rémét, melynek csontujjai már versenyt kopognak a dobok zajával; a kereskedő- s az iparos testületet a borzasztó vámpolitika sodorja romlásba, s a még meglevő falatot a végrehajtók serege hurczolja el, hogy a hazudozás nagy mesterei elmondhassák, miszerint „az adó jól foly be“, s hogy a kormány pénzzel rendelkezhessék, elfoglalni tartományokat, melyek senkinek sem kellettek Európában.

Ez a végeredmény az összejátszó mellékcselekményekkel együtt neveztetik ma Magyarországon politikának. Szabadelvü politikának. Képzelt magasság dagasztja intézői kebelét, mig a nép, melyen a rettenetes operácziók végrehajtatnak, a kinlódás poklában nyomorog.

S a bölcs kormányzat azt hiszi, hogy ez az állapot továbbra is igy maradhat. Pedig mig a honatyák többsége hozsánnát zengedez, a dualismus és a Tisza-aera folyamán minduntalan felbukkanó n a g y s z e r ü (!) vivmányoknak, — mint az ország háromnegyed része bizonyságul szolgálhat, — addig a tények csalhatatlan logikája szépen kiénekel bennünket ez árnyék világból s az enyészettel kötünk örök dualismust.

Politikai hirek.

— **Gorcsakoff** közelebb levelet irt Milán fejedelemnek és e hirt megerősiti a „Tt. Peterburyskija Wjedomosti“, mely a következő nyilatkozatot teszi: „Azt hiszik nálunk, hogy nagy férfiaink a szláv kérdést már teljesen elejtették, midőn birodalmi kanczelárunk hirtelen ennek ellenkezőjét bizonyitá be. Eg., közelebb Milán fejedelemhez intézett levelében Gorcsakoff csak néhány, de szivélyes szavakban kijelöli azon utat, mely a kisebb szláv tartományoknak követniök kell. E tanács abból áll, hogy a fejedelemségek Oroszország protekturatusa alatt egymással szövetkezzenek, hogy erősek legyünk a k ü s z ö b ö n l e v ő h a r c z r a N é m e t o r s z á g é s A u s z t r i a e l l e n.“

— **Bismarck herczeg késedelmeskedik.** Bécsbe érkezését elhalasztotta tegnapig. Roszszul érzi magát s azért nem tette meg az utat Gasteintól Bécsig egy folytában, hanem Salzburgban hált meg. Bécsbe vasárnap ért családjával, s valószinüleg három napig marad ott. Kedden gróf Andrássy Gyulánál lesz lakoma a herczeg tiszteletére.

Debreczen, sept. 21.

A presbyter-válság tegnapi napon véget ért. Oly sok kellemetlen huza-vona után a két párt között végre teljes egyetértés jött létre s ezáltal minden további versenyzésnek, veszekedésnek vége lett.

Pedig már azt hittük, hogy nehány ember elvakult szenvedélyén hajótörést fog szenvedni minden békülési kisérlet, azt hittük, hogy birókézbe kell igaz ügyünket letennünk, daczára annak, hogy hajlandók voltunk sokat engedni az egyház békéje kedvéért.

Hogy azok a jogaink ellen felzudult elemek végre még is elhallgattak abban nagyérdeme van Tóth Sámuel urnak, ki nyiltan, őszintén és férfiasan ki merte mondani, hogy a többség akarata előtt meghajlik s kész elfogadni az általunk felajánlott feltétlen szabad választást.

Tisztelettel hajlunk meg az egyenes lelküség előtt s örülünk ha politikai ellenfeleinkben méltányosságot tapasztalhatunk.

A tegnap tartott egyháztanács-ülésben elhatároztatott miszerint az összes iratok félretételével uj választás eszközöltetik, még pedig oly módon, hogy a választók kezébe üres rovatozott ivek adatnak, melyek betöltésére két heti határidő tüzetik ki. Jelöltjeit irhatja, vagy tetszés szerint irathatja mindenki — a nyomtatás azonban ezuttal megengedve nincsen. A szavazatok beadása három napra tüzetik ki, melyből egy vasárnap lesz. A szavazat szedésére nem mint eddig volt magán házak, hanem nyilvános helyiségek jelöltetnek ki, hol is a teljes ellenőrzésről gondoskodva lesz.

E végzésbe mind két fél megnyugodott s igy remélhető, hogy most már a békés megoldás semmi akadályokba nem fog ütközni.

Ez az annyira ignorált polgárság pedig meg fogja tudni mutatni, hogy valamint eddig ugy ezutánra is tetteit az egyháza iránti kegyelet és annak felvirágoztatásárai törekvés vezeti s hol minden mellékes érdekeket félre téve, szavazatával egyedül azon egyének megválasztatásához járul, kikről tudja, hogy azok nem hiuságuk s felfuvalkodott gőgjük legyezgetéseül veszik a megválasztást, hanem teljes buzgósággal, önzetlen odaadással munkálják javát az egyháznak s iskoláinak.

Szorgalmat, ügybuzgóságot, becsületet és lelkiismeretet keresünk mi jelöltjeinkben s hála istennek ez nem oly ritka, hogy az eredmény felől kétségben lehetnénk.

— **BUDAPESTI HIREK.** — **Néhallgató az egyetemen.** Hugonnay Vilma, a ki különben mér okleveles orvos, jelenleg a budapesti egyetemen is hallgatja az orvoskarnál a sebészeti s belgyógyászati előadásokat. — **Uj ellenzéki lap** indul meg hir szerint nemsokára a fővárosban. „Uj Pesti Napló“ czimet fogna viselni. — **Gr. Károlyi Edét,** kit Hallban szélhüdés ért, tegnap szállitotta Budapestre a „Drau“-gőzös, mely Linzből idáig öt nap alatt hozta a beteget egy magát, kiséretével. A hajóért, mint mondják, 2000 frtot kapott ezidőre a Duna-gőzhajótársaság. — **Egy 20 éves ifju** tegnapelőtt az utczán lőtte magát főbe. — **Sajtópör szocziáldemokraták ellen.** Az államügyészség a „Népszava“ czimü szocziáldemokraták heti közlönyében megjelent költemény miatt sajtópört inditott a költemény szerzője Csorba Géza fővárosi ügyvéd ellen, valamint a lap felelős szerkesztője Külföldi Viktor ellen is.

A fogyasztási adó.

A nemzetgazdászok állitása szerint legbiztosabb mértéke a nép vagyonosodásának, vagy elszegényedésének a fogyasztási adó, mert — ugy mondják — vagyonos, jólétnek örvendő nép többet fogyaszt és e fogyasztása után több adót is fizet, mint a szegény nép. — Ha ezen állitás igaz, akkor Magyarország négyszer vagyonosabb, mint volt Bach idejében, mert azóta a fogyasztási adó legalább is négyszer nagyobb lett, az pedig elvitázhatlan tény, hogy azóta az ország lakosságának vagyona, s ennek értéke nagyot csökkent, miről a több ezernyi végrehajtók serege és a „Budapesti Közlöny“-ben évenként legalább ötvenezernyire rugó árverési hirdetések igen szomoru tanuságot tesznek.

Daczára azonban ezen általános elszegényedésnek, mégis évről-évre a fogyasztási adó örvendetesen (?) szaporodik; azért nem lesz felesleges ezen ügyet kissé szellőztetni, hadd lássuk, mi módon történik e csoda.

Mikor az ötvenes években Magyarországot legelőször boldogitották ezen adónemmel, kiszámitották nem tudom miféle kulcs szerint, mennyi fogyasztási adót kell valamelyik községnek fizetni, azzal a községgel pro forma alkudoztak, de tényleg az összeg fizetését ráparancsolták; későbben minden harmadik évben 5—20 sőt több száztólival emelték fel a fogyasztási adót és a községek kénytelenek voltak ezen adófelemelést elfogadni. Ezen adófelemelési procedura következőképen megy véghez: — a 3 év leteltével valami ugynevezett „Herr Finanz Comissär“ 10—15 község elöljáróit egy helyre rendeli, hol mindannyival a felemelt fogyasztási adóra nézve, másfél óra alatti tárgyalás után a szerződés megköttetik s aláiratik, mert a „Herr Finanz Comissär“ körül-belül igy szól: „A község fizetett eddig (például) 450 forintot, a következő években pedig fog évenként 480 forintot fizetni,“ — — ha erre az illető községnek birája, vagy esküdtje merészel észrevételt tenni, azonnal elhallgattatik a „Herr Finanz Comissär“ által ezen szavakkal: „nekem ez a rendeletem s ha a község ajánlatomat el nem fogadja, bérbe adjuk a fogyasztási adót zsidónak és azután ássák hogyan jönnek ki vele,“ — ez pedig egy oly hatalmas argumentum a falusi nép ellenében, hogy az inkább fizet bár mennyit, minthogy a zsidó zaklatásának ki legyen téve; — egy másik hatalmas argumentum mely a község elöljáróit készteti a felemelt fogasztási adót a község nevében elfogadni az, hogy a község a fogyasztási adó beszedéseért annak 10-ed részét kapja az államtól, mely pénzt a biró magáénak tekinti és tényleg be is zsebeli világos tehát, hogy a biró (tisztelet a kevés kivételnek) örül annak, ha a fogyasztási adó felemeltetik, mert akkor az ő része is nagyobb, — a fogyasztási adó tárgyalásánál pedig csak a jegyző, a biró és legfelebb még egy-két esküdt van jelen a község képviselő testületének ugy látszik semmi köze hozzá, és a községek érdekeinek megvédésére se szolgabiró, se más közigazgatási közeg ki a „Herr Finanz Comissär“ adófelcsigázását s az elöljárók élhetetlenségeit megakadályozná, nincs jelen a tárgyalásnál. Pedig ez nem lenne részükről fölösleges, mert azon ritka esetekben midőn a jegyző és a biró komolyan felszóllalnak az igazságtalan kivetés ellen mindig sikerül nekik a felemelést egy kissá reducálni, sőt néha teljesen töröltetni is — azért szentül hiszem, hogy a „Herr Financz Comissär“ felsőbb helyről (a pénzügyministeriumtól) azt az utasitast kapja minden szerződés megujitásnál a fogyasztási adót lehetőleg felcsigázni — és csak ott hol embereire talál, a régit meghagyni.

Végül nem hagyhatom emlitetlenül, hogy sehogy sem vagyok képes a törvényből kibetüzni, miért legyen a fogyasztási adónak tizedrésze a községi biróé beszedési költség czimén? s miért nem folyik ezen összeg a község pénztárába, ugy mint az a városokban történik? — mert a biró ugyis a községtől fizetést huz és azért köteles a fogyasztási adót is beszedni, ha a község e végett az állammal szerződésbe lép. Ha ezen pénz nem lenne a biróé, akkor ez sem fogadná el oly könnyen, sőt örömest az adó felemelését. Ezekből pedig az a tanulság, hogy nálunk a fogyasztási adó nem a tettleges fogyasztás, hanem általányokban szabatván ki, a befolyt adóösszeg soha sem mutatja a valóságos fogyasztást, mert az akár felényire is leszállhat, a kiegyezett községeknek az általányt meg kell fizetni végrehajtás terhe alatt!

Vidék.

— A „Debreczen“ levelezése. —

Peér, szept. 20.

Egy megdöbbentő veszélyről értesitem a közönséget. A philoxera vastatrix, mely hazánkban eddig csak Pancsova vidékén pusztitott itt van az Érmelléken, községünk terjedelmes szőllőhegyeit immár pusztitólag lepte meg.

A vész legelsőben néhai Serli Ödön, nagyrészben uj ültetésü s idegen faju szőlőtőkéin mutatkozott, de először csak a szárazság okozta bajnak hittük a szőlő lesárgulását, mig egy pár tőkének a magyar óvári gazdasági intézethez vizsgálat végett történt felküldése megvalósitotta a félelmes sejtelmet.

A ministerium táviratilag rögtön intézkedett s Cserháti tanár, miniszteri biztosként már több nap óta itt van, az egész szőlőhegyet tüzetesen vizsgálat alá veszi, fájdalom az eredmény eddig az, hogy a hegynek alig van oly része, melyen a szörnyü ellenség található nem volna.

Községünk jövője van elpusztulással fenyegetve, ha szőlőhegyünk el fog pusztulni. Nagy kérdés ha csak épen nálunk-e vagy az Érmellék többi részein is nem terjedt-é még el ama rovar? minthogy a nevezett szőlőtulajdonos vesszői belföldön sok ezer számban hordattak szét s mentek kereskedésbe, sőt maga Encz is közvetitette.

Idei bortermésünk habár nem sok leend is, de a lehető legjobb minőségünek igérkezik s asszu is lesz elég.

Szántani vetni nem tudunk, a borzasztó szárazság minden mezei munkát lehetetlenné tesz. —

Szomoru napokat értünk.

S. Gy.

— **VIDÉKI HIREK.** — **Nagy tüz** volt a mult szerdán Esztergomban. Tizenegy ház lett a lángok martaléka. — **Megőrült.** Uj-Kécske község egyik jó képzettségü tanitója, Cserényi Geiza, reménytelen szerelem miatt megőrült. — **Frits Lajos** abaujmegye volt szolgabirája, most ugyanott volt catasteri biztos, a mult héten főbe lőtte magát Léhen. A vizzel töltött pisztoly szétvetette fejét a szerencsétlennek. — **A kassai szinházat** október 4-én ünnepélyesen nyitja meg. Krecsánnyi Ignácz jól szervezett szintársulatával. — Az előadások sorát „Magdolna“ uj drámaval kezdik meg. — **Megőrült dobos.** A brucki táborozásnál a katonák sokat szenvedtek a hőségtől. Az 52-ik számu pécsi ezreduél a 7-dik század dobosa marsközben megőrült. Napszurástól kapta. Egyszer csak azt vették észre rajta, hogy mindent összevisza dobol. Kis idő mulva elhajitotta magától a dobot s futásnak eredt. Megfogták s orvos elé vitték. Konstatáltatott, hogy a napszurás következtében megőrült.

Külföldi dolgok.

— **1.400,000 utazó** fordult meg az idén Svájczban. Ezeknek mintegy ötödrésze angol, német s osztrák-magyar; a többi pedig más nemzetbeli. A Times kiszámitja, hogy az idegen touristák mitegy 9 millió fontot hoztak a Svájczba.

— **A bolgár fejedelemről** irják: Az uj fejedelem igen tevékeny, rendezteti az utczákat, mulató kerteket, fürdőket. Az utczán bárkivel találkozva azt megszólitja és kikérdezi valláskülömbség nélkül, mindenkivel szivélyes és leereszkedő csakis miniszteriumával elégedetlen, — a mit még Sándor czár aprehendál, de hiába mert Sándor fejedelemnek Bismark is küld néha utasitásokat, mi a czárt szinte nyugtalanitja és épen ezért szeretné, ha az orosz fajból miniszterré emelt egyéneket druszája a fejedelem, megtartaná mig ez minden áron szabadulni szeretne tőlük, mert lopáson és csaláson kivül a törökfaj elleni gyülölet szitásán is rajta kapta őket.

— **Nincs többé tüdővész.** Insbruckból valóban meglepő hir járja be a világot. Eszerint Rokitánszky Prokop tanár (a hires Rokotánszky fia) a tüdővész ellen esalhatatlan orvosszert talált fel s ez nem más, mint a benzoesavas natron. Több eset máris igazolja e gyógyszer csalhatatlanságát. Az insbrucki klinikából a legveszélyesebb betegeket bocsátották ki rövid idő mulva az emlitett gyógyszer alkalmazása után teljesen felépülve. Az orvosi világ bizonyára fog módot találni, foganatba veendő kisérletek után e sensatiós hirt megerősiteni vagy megczáfolni.

— **A bécsi bünper.** A vádlott Winkler ellenében bebizonyulván, hogy a gyilkosságot ő követte el, — az esküdtszék által bünösnek nyilvánittatott. A biróság az esküdtszék ezen itélete alapján k ö t é l á l t a l i h a l á l r a

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

Poste restante.

— Beszély. —

Irta: **Dengi János.**

(Folytatás.)

IX.

A legszebb nyári alkonyok egyike volt, mikor Béla, Jenő barátja kiséretében a fürdőoszlopos verándája felé tartott s ott annak helyet mutatván, leültek.

Sokáig hallgattak. Jenő többször barátjára pillantott s kiváncsian várta annak szavait.

— Édes Jenőm — mondá hosszu szünet mulva — te nem is sejted, miről akarok én veled beszélni.

Bármiről beszélsz is édes Bélám, légy meggyőződve, hogy az mindig kedves előttem s érdekkel hallgatom.

— Válóponton vagyok; nagy dolog forr a fejemben. Én barátom, nősülni fogok.

— No, hisz erről megvagyok győződve, s óhajtom is, hogy mielőbb megtedd; ez a kikötő mindenesetre szükséges leend a te háborgó lelkednek; csak találj olyant, a ki boldogitni tud . . . De én még senkit sem ismerek

— Lásd s én már ismerek — mondá bágyadt mosolylyal Béla s e pillanatban a gyönyör bizonyos pirja verődött ki különben halvány arczán.

Jenő reá nézett — s kétkedő hangon folytatá:

— Lehetetlen, hisz te nekem ilyenről még egy hangot sem szóltál . . . . S kit gondoljak? Talán csak nem Irma?

— De épen Irma, barátom.

— Hát szereted te őt?

— Én? . . . Mint az istent!

— És ő téged? Mert ez a fő dolog.

— Ő? . . . Azt hiszem.

— Na ezt egyébiránt én is sejtettem. — Azok az ajándékok mindenesetre többet jelentettek az egyszerü barátságnál, hiába erősited, hogy csakis annak . . . annak a jelei.

— Nagyon csalódol édes Jenőm! Én nem ezt az f . . . i Irmát értem . . .

— Nem-e?

— Nem. Hiszen én ezt soha se szerettem, a mint ezt neked többször is mondám.

— Az igaz; de . . . .

— Micsoda . . . de?

— De ő szeret téged . . .

— Ő? Az lehetetlen! Én erről mit sem tudok.

— Pedig az igy van, édes barátom!

— Mindegy; de én őt nem szeretem. Az én lelkem nem ezzel az Irmával van teli . . .

— Gratulálok, pajtás.

— Köszönöm. Hanem komolyan. Én meg akarom kérni őt és pedig éppen ma. Jelenleg sétálni van egy társasággal s csak azért kerestem ürügyet az elmaradásra, hogy veled beszélhessek. Mit szólsz mindezekhez?

— Mit szólok? Hát ujból gratulálok. Irma derék, kedves leány, ki téged mindenesetre boldogitni fog.

— Én is azt hiszem — mondá Béla mind jobban neki hevülve; ő nagyon, de nagyon jó leány, ki engem ugy fog szeretni, a mint azt én óhajtom s nekem több nem kell.

— Lelkemből örvendek a dolognak — mondá Jenő; mindenesetre tégy ugy, a mint lelked sugalja.

— Ugy teszek s ő az enyém lesz.

Itt aztán szótlan lett mindkettő s mindkettő a Béla boldogságán merengett.

— S most megengedj — mondá hosszabb szünet után Béla, utánok megyek, s eldöntöm sorsomat, amint a legelső kedvező pillanat megjön.

Elváltak. Jenő haza, Béla pedig a társaság után sietett tele a boldogság előérzetével.

Irmával még az nap este tisztában volt.

X.

Az idő már 12-re járt s Béla még mindig nem aludt. A boldogság minden álmot kivert szeméből. Nem tudta elhinni, hogy Irma az övé. Az az Irma, akiért ő annyit szenvedett busan, hangtalanul; ez az Irma, akinek egy kézérintése szivét véghetetlen üdvvel árasztá el s kiről még álmodni is tartózkodva mer. Pedig ugy volt. Az az Irma e naptól az övé volt, az az Irma már meg is csókolá őt.

Édes kéjben ringatta lelkét pamlaga szegletébe dölve ezerszer visszaidézve azt a jelenetet, mikor a vallomás után nyakába borult s az első csók tüzét érezte ajkain.

Már elütötte az éjfélt, mikor felállott, asztalához ment átnézni a ma érkezett lapokat s leveleket. Mikor az ember boldog, semmire sincsen ideje, mi nem boldogsága tárgyával van összefüggésben. Először is a leveleket vevé szemügyre, és első, melyen szeme megakadt, egy hamuszinü, nefelejtslenyomatu volt. Pillanat alatt folbontá s olvasott.

„Tisztelt barátom!

Ön az oka, hogy levelemet ismét kénytelen olvasni; tehát nincs miért bocsánatot kérnem. Emlékszik, uram? Ön azt irta ezelőtt nehány hónappal, hogy szereti Irmát. Hogy van tehát, hogy mióta itt dőzik és alkalma volna erről őt meggyőzni, alig érintkezik vele! Egy idő óta nagyon elhanyagolta őt, alig néz reá. Mi ennek az oka, uram? Hisz ön maga irta, hogy szereti őt . . . . Hat ez az a szerelem? Ilyen a férfiak szerelme? Szegény Irmam! Jóba helyezted reményedet! Ön, uram, tavaly aug. 17-én azt igérte Irmámnak, hogy egy év mulva ugyane napon találkozni fognak abban a sétakertben, hol akkor olyan jól mulattak . . . Nos, ma aug. 22-e s ön 17-én nem volt ott. Hát ilyen a férfiak szava?

De ne töltsük az időt. Én most még egyszer kérdem öntől: szereti-e Irmámat? Vagy kiverte már fejéből szegényt ez a másik, a kinek most olyan hüséges slepphordozója?

Nehány nap óta — mint láthatja — itt vagyok F——en, tehát válaszát is ide czimezze. A jegy a régi: „1. 2. 3. 4. Posta restante.“

Képzelhetni a Béla lelkiállapotát. Az oroszlán, midőn fiait ápolva barlangjában nyugszik s homlokába hirtelen lövés durran: nem lehet olyan dühös, mint a minő mérges e pillanatban Béla volt. De mérge csakhamar lecsillapult s helyébe kimagyarázhatlan fájó érzések tódultak. Most már világos lett előtte minden. Tehát mindez a levelezés az f . . . i Irma érdekében történik, miért mert iránta barátságos érzéseket mutatott a hütlenség és csalás vádjait kell türnie s most épen most, mikor boldogságának alapkövét tette le!

(Vége köv.)

itélte Winkler Lipótot. Winkler a halálos ítélet kihirdetésénél ájultan összerogyott. Eszméletlen állapotban vitték ki a teremből. A törvényszéki épület előtt tömérdek nép várakozott az itélet kihirdetésére. A halálos itéletet megnyugvással fogadták.

Magyar tisztek hiánya a közös hadseregben.

(Egy katonától.)

Régóta megujuló panasz az, hogy a cs. és k. hadsereg csapataink és kivált magyar ezredeink tiszti karában eltünően csekély számmal képviselvék a magyar nemzetiségü tisztek. —

A „Hon“ f. hó 18-diki reggeli számában H. K. jegyü czikkiró „Vessünk számot magunkkal“ czimü czikkében az emlitett sajnos körülmény okát abban látja, hogy a magyar értelmes ifjuság — visszaborzadva katonai nevelőintézetekben ura gó szigoru fegyelemtől — inkább lép jogi stb pályára, melyre előkészülvén szabadabban billiardozhat és akadálytalanabbul demonstrálhat. Azt is mondja továbbá czikkiró, hogy valótlan azon állítás, mintha a legfőbb hadvezényletben nyilvánuló osztrák politika szándékosan kizárná a magyar ifjakat a magyar ezredek tiszti karából. Bevégzi pedig felületes és minden szakismeretet nélkülöző fejtegetését azon ép oly hazafiatlan, mint valótlan állitással, hogy á szükséges elemek hiányánál fogva még a m. kir. honvédzászlóaljak sem képesek a szabályszerü tiszti-létszámot betölteni.

Az idézett czikknek általunk reprodukált érvelése nem uj. A régi s jól ismert osztrákgraniczsár érvelés ez, melye. a katonai párt emberei mindannyiszor hangoztatnak, valahányszor a magyar tisztek csekély számaránya szóba hozatik. Uj a dologban csupán az, hogy eddig magyar lap még nem merte kimondani, hogy e szomoru ténynek oka a magyar fiatalság csekély értelmisége é indolencziája, a mi nem is á. és nem is állott soha.

Először is valótlanság, hogy a magyar honvédzászlóaljak nem képesek a tiszti szükségletet a magyar fiatalságból fedezni. Meghazudtolja ezen állítást a legnyomatékosabban és hivatalból: a „M. kir. honvédség tiszti névkönyve“, melyben a gyalog-zászlóaljak és a lovas ezredek tiszti rendfokozat szerint (különkülön a tettleges és szabadságolt állományu tisztek) kimutatvák. Meggyőződhetik e könyvből mindenki, hogy valamint a gyalog-zászlóaljak, ugy a lovas-ezredek tettleges tiszti állománya is már hosszabb idő óta teljesen be van töltve, majdnem kizárólag magyar származásu tisztekkel. Kivételt képez e tekintetben a törzs sztek és I. osztályu századosok állománya, hol 4—5 év óta a cs. kir. hadseregből importált, külföldi (osztrák) tisztek száma komoly aggodalmakra jogosan okot szolgáltató arányban növekedik.

E tagadhatatlan tény oka azonban korántsem — mint ezt a „Hon“ czikkirója elhitetni akarja — a csekély magyar intelligentiában, vagy ennek részvétlenségében keresendő, hanem azon mindjobban fellépő osztrákositási irányzatban leli magyarázatát, melynek célja a mindenek előtt a magyar honvédség főbb tiszti állomásait a fekete-sárga zászlóra föleskütt cs. k. osztrák prätoriánusokkal betölteni, hogy ily módon — minthogy a parancsnok aláren delt csapatjának ura és éltető szelleme — a magyar honvédség successive minden nemzeti jellegéből és látszólagos önállóságából kivetkőzvén, lassankint kizárólag a cs. kir. osztrák hadsereg „kiegészitő részévé“ váljék, s igy a közös hadvezénylet kezében vak eszköz legyen.

Hogy a közös hadsereg magyar kiegészitő kerületekkel biró ezredeinél nem oly dicséretreméltó nemes versenyzésben érvényesiti magát a fialal magyar intelligenczia, ennek három főoka van:

Először azon tagadhatatlan tény, hogy a cs. kir. hadsereg — daczára az 1866. óta kebelében érvényre jutott liberálisabb áramlatnak, és a közte és a polgári osztályok közt létrejött barátságosabb viszonyoknak — kizárólag osztrák jellegénél fogva, mely csak császárt és kétfejü sast ismer el urának és eszményképének — a magyar nemzet által most is, és jogosan, idegen, bár saját testünkből kivágott alkatrészekkel biró testületnek tekintetik.

Másodszor a bizalmatlankodó osztrák politikának régóta, de különösen az 1850. év óta szembetünőleg folytatott törekvése a magyar értelmiséget a tiszti állásból lehetőleg kizárni.

A harmadik ok pedig a német nyelvben rejlik, melynek tökéletes birása a tiszti rang elnyerésénél nemcsak kötelező, hanem azon oknál fogva, hogy a vizsga letétele csakis német nyelven történhetik, okvet' nül szükséges is.

A magyar államjog el van ismerve; a magyar nyelv a hivatalos szent István koronája egész területén; még is a magyar ifju ha még oly nagy hajlama van is a katonai pályára, s intelligencziájánál fogva a legszigorubb itélet szerint is méltó lenne a tiszti rang viselésére kénytelen lemondani e pályáról, mert a német nyelvet, a birodalom másik felének hivatalos nyelvét, — melylyel a magyar embernek más életpályán — ha nem akar — törődni sem kell, nem birja!

Ezen bajokon Ipolyi Arnold püspöknek a magyar fiatalsághoz intézett felszó[illegible] a sem fog változtatni, és ez mindaddig á andó [illegible] naszt képezend, mig az Ausztria és Magyaország közti hadügyi viszonyok más alapra nem lesznek fektetve, szóval, mig magyar önálló hadsereg nem lesz.

„K—ny“

UJDONSÁGOK.

* **Az országgyülési képviselő választók** 1880-ik évi ideiglenes névjegyzéke ellen be érkezett felszólalásokra hozott központi választmányi határozatok folyó szeptember 20-tól 30-ig közszemlére a városház nagy tanácstermében törvény értelmében kitéve vannak. —

* **Az „Ébresztő“** a maga szokott stilusával ugyancsak kikelt a német nyelv tanitása tárgyában irott czikkeim ellen. Nem levén azon helyzetben, hogy a hasonlót hasonlóval viszonozhassam — miután ama czikkeket a párttal kapcsolatba hozza — kénytelen vagyok kinyilatkoztatni, miszerint abban csak egyéni nézetemet nyilvánitottam s e czikkel a pártnak semmi összefüggése nincsen; arra vagyok tehát bátor kérni az „Ébresztőt“ sziveskedjék nem pártommal hanem velem foglalkozni. — Debreczen, 1879. sept. 22. Péter Gábor.

* **A deési kiállitásra** mely jövő október hóban fog megnyittatni Deésen, mint ottani levelezőnk értesit, városunkból is számos iparos kiállitó küldé el készitményér, a mi felett mi csak örömünket fejezzük ki, hogy iparosink még a királyhágón tul is bemutatják fáradságuk és igyekezetük gyümölcsét.

* **Rejtélyes gyilkosság** hire terjedt el tegnap délután a városban. Ugyanis a „Bárány“ csapszék tájékán, ember testrészeit, nevezetesen két kézfejet és két lábfejet, mind egyik csuklóban elvágva, találtak. Az esetnek csakhamar hire ment, s borzasztóbbnál borzasztóbb variatiókban keringett a titkosan elkövetett gyilkosság, melyet részben az utczán pajrosban begöngyölve találtak, részben pedig már az ebektől hurczolt végtagok feltalálása folytán mindenki rebesgetett. Az ügyről csakhamar értesülvén a rendőrség is, a testrészeket a városi kórházba küldé; — egyszersmind kiküldetett Végh Gyula alkapitány a netalán fennforgó gyilkosságnak kideritésére. — Egyidejüleg a „bárány“ csapszék körüli csatornák felkutattattak, a czélból, hogy a hulla többi részei is feltaláltassanak, a mi azonban sikerre nem vezetett. — Több rendőr ennekutána a helybeli temetőkbe küldetett azon utasitással, hogy vizsgálnák meg a sirokat, valjon nem-é a sirok valamelyikéből kerül ki a holttest. Miután mindezen vizsgálódások semmi nyomra nem vezettek, továbbá azon körülmény, hogy a végtagok éles késsel valának elmetszve, — a rendőrségnél is azon véleményben voltak, hogy itt egy rejtélyes gyilkosság forog szóban. A dolog mindenütt, hol arról tudomással birtak, a legnagyobb izgatottságot költé; számosan siettek a kapitányi hivatalokhoz, megtudakolni, valjon megtalálták-é már a gyilkost vagy a gyilkosokat, azonban felvilágositást még senki nem kaphatott. — E sorok irója is a ma délelőtt folyamában megkereste e tárgyban az egyik rendőrkapitányt, — kivel együtt a kórházba kimenvén, ott a testrészeken a tiszti főorvos s más szakértők által megejtett vizsgálatnak eredményéről azonnal értesitve lettek, melyszerint a talált hulla darabok nem ember testrészek, — hanem valamely megölt vagy megdöglött medvének négy lábai, melyeket nyuzás közben a kutyáknak kivetettek. A tévedést, miszerint ezt azonnal felismerni nem lehetett, az okozta, hogy a medve lábak felső bőre (mint az különben is azokás) a körmökkel együtt nyuzatván le, hasonlitott az ember lábakhoz; igy lett a sok hühó — semmiből. Hála istennek.

* **Délafrikai gyémántok**. Egy $94^3/_4$ karatos gyémántot melyet a Mekerks-gyémántmezőn találtak, a helyszinen vettek meg 7000 font sterlingért. Ugyanazon gyémánt-bányász, ki e szép darabot találta, később egy 26 karatos, egy $10^3/_4$ karatos s több kisebb darab gyémántot talált.

* **Előkelő tolvaj**. Nápolyban néhány hét előtt Atenolfi szenátortól jelentékeny értékkel biró állampapirokat loptak el a nélkül, hogy sikerült volna a tolvajnak nyomába jönni. Sept. 8-dikán végre Rómában födözték fel az első nyomot, a menynyiben tudniillik az ellopott állampapirokat egy váltóüzletben valaki el akarta adni. A bankár, ki az ellopott papirok számait ismerte, az eladót letartóztatta. A nyomok azután Nápolyba vezettek vissza, hol az ujabb vizsgálatokból nem kis meglepetésre kiderült, hogy a tolvaj nem más, mint Ulloa marquis, a kit el is fogtak.

* **Meggyujtottak** a mult szombaton este a csokonai utczán egy házat. Két rendőr azonban még idejekorán észrevette, s több tüzoltó segélyével a tüzet azonnal elfojtották. A gaz tettes ki hihetőleg bosszuból követte el tettét nem tudták elfogni.

* **Balázs Kálmán** hangversenye mult szombaton szépen sikerült. A „Korona“ vendéglő diszes termében válogatott közönség gyült egybe, mely a közremüködőket minden megjelenéskor zajosan kitüntette. Valóban e hangverseny egyes részei élvezetet is nyujtottak a müértő közönségnek. — Saárossyné Pirkler Róza urnő zongorajátéka és szavallata méltán képezte fénypontját a hangversenynek. — A debreczeni dal- és zeneegylet által előadott dalok, Szilágyi Imrének hegedün előadott magyar nótái fokozták minden tekintetben a müélvezetet. — Nem lehet emlités nélkül hagynunk Fried Lajos müvészies hegedüjátékát — mely a jelenvoltakat elragadtatta, — Fried Lajos, kit városunkban ezuttal láttunk először hangversenyben közremüködni, hangszerének tiszta müvészi kezelése által teljes sikert aratott. Az egy hangversenyből sem hiányzó Steinacker Sándor zongorajátékával szintén gyönyörködtetett. végül pedig Balázs Kálmán, kinek javára tulajdonképen a hangverseny rendeztetett, vette kezébe a hegedüt, s játszta el a „Honvágy“ czimü saját szerzeményét oly szomoruan, oly busan, hogy a halgatóságnak szinte érezni lehetett a hegedü burjának rezgéséből s látni a sors által sokat hányt-vetett kedvelt müvészünknek arczvonásaiból, — hogy lelkében az elmult idők boldog emlékei ujultak fel, — és szivében visszhangozik az, hogy mindenütt szép lehet az élet, — de legszebb azért csak itthon, — saját honában szülővárosában. Mert midőn a messze idegenben részvétlenül magára hagyatott, itthon pártoló közönségre, a szükségben segitő barátságra talált.

* **A „Magyar Lexikon“** 36 és 37 füzetei megjelentek Rautman Frigyes kiadásában Budapesten. Tartalmuk a „Boszorkány“ szótól a „Bravais“ szóig terjed. Czimképei a magyar vasipar és hasznos háziállatok.

* **Dárius kincse**. Roppant kincset talált egy béresgyerek Szolnok város határában a Zagyva folyó partján, a Zagyva kanyarulatánál az u. n. Zagyva-malomhoz közel, ez év márczius 30-án. A béresgyereket Timár Józsinak hivják; az emlitett helyen (mint maga beismeri) egy gránitkő alatt egy fazékban nagymennyiségü aranyat, arany pénzt és arany ékszereket, drágaköveket és gyémántokat talált. Hanem szegénynek még megközelitő fogalma sem volt az értékről, mit a szerencse az ölébe hullatott. Elmondta és megmutatta kincsét többeknek. Köztük Szabó József tanya-szomszédnak is, a ki 1879 márczius 31-én igért érte a gyermeknek egy rud földet, egy házat és a talált pénzből részeltetést. A szegény gyerek legmerészebb álma volt, hogy ő neki valaha háza és egy rud földje legyen, hát Szabó Józsefnek oda adta a kincset. Megszámlálták mennyi; — volt pedig 2620 darab arany, három arany gyürü, két fülbevaló. 120 darab külön nemü koczka alaku drágakő és ragyogó gyémántok, és volt még közte két darab ökölnagyságu aranygömb. A mesés találásnak csakhamar hire terjedt a tanyai emberéknél, de kaputos ember sokáig nem tudott róla semmit. A szolnoki járásbiróság e hó folyamán jött tudomására s nyomban meg is inditotta a kutatást, de Szabó József a hatósági nyomozás megindításakor elrejtette a kincset és tagadta, hogy nála van, sőt hogy a béres gyerek ezt neki egyáltalán adta. Miután feltehető, hogy ezen nagyértékü tárgyak értékesitésére Szabó az aranymüvesek, ékszerészek, zálogházaknál s hasonnemü üzletekben fog megfordulni, a szolnoki járásbiróság f. hó 18-án kelt körözvénynyel felkéri az összes hazai törvényhatóságokat, hogy ezen eseményt hatóságuk területén minél szélesebb körben hozzák köztudomásra, és a közig. s rendőri hatóságokkal szoros vigyázat végett közöljék s netáni gyanus jelenségek esetében a járásbiróságot azonnal értesitsék.

* **Furfangos leányok.** Jókedvben volt tegnap este néhány huszár; mulattak javában, egyik korcsmából ki, a másikba be, ittak a vasárnap tiszteletére. Besteledvén, a huszárok megszólitanak egy fiakerest, hogy vigye el őket a péterfiai 828 számu korcsmába; a fiakkeres engedett e kivánságnak, s elszállitá Mars fiait a mondott helyre. Mig ezek bent mulattak, addig a fiakkeres, — két uj pokróczával beterité két lovát, maga pedig az ajtó előtt kezdett sétálni fel s alá a setétben; arramenő két leány eközben megszólitja a fiakerest, hogy ha üres ideje van, pénzért vigye ki őket az indóházba. A fiakeres szivesen ajánlkozott a fuvarra, előbb azonban bement egy a korcsmába, megkérdezni a huszároktól, hogy elmehet-é? de mig a kocsis bentjárt, azalatt a furfangos két leány lekapta a lovakról a két pokróczot, s azzal nyomtalanul eltüntek, a tulajdonos már csak hült helyét találta. Az esetet a rendőrségnél feljelentették.

* **Kormánybiztos Miklós Gyula** ur ő nagysága a földm. ipar- s keresk. ministerium megbizásából „a hazai borászat emelése érdekében“ folyó évi szeptember 23-án városunkba érkezik, hogy itt ugy a borászattal foglalkozókkal mint aziránt érdeklődőkkel tanácskozzék; felhivatnak tehát az érdeklettek főleg pedig a szőllőbirtokosok és kertgazdák, hogy folyó hó 24-dikén délelőtti 10 órakor a városház nagytanácstermében tartandó értekezletre megjelenni sziveskedjenek. Debreczen 1879. szept. 22-én. — Dalmy Károly, mint a helybeli gazdasági-egylet elnöke.

* **A vasut jubileuma**. Az egész világ ül jubiláris ünnepet október 6-án. Ekkor ugyanis 50 éve, hogy Stephenson lángszelleme diadalra juttatta a vasutak ügyét. 1829. okt. 6-ika volt az a nap, midőn óriási tömegben tódult a nép a Liverpooltól 2 órányira fekvő Reinhillra, — hogy a „lokomotivek versenyén“ jelen legyen. Stephenson mozdonya a „Rocket“ legyőzte három versenytársát, mert nemcsak tultett a kivánt föltételen (legfölebb 6 tonna önsuly mellett 400 mázsát óránként 10 angol mértföldre szállitani,) hanem megtette azt is, hogy hozzá kapcsolás nélkül mozdonya 35 angol mértföldet tett meg egy órában. E verseny eredménye oly fontos a vasutra nézve, hogy jóllehet az első (a manchester liverpooli) vasut megnyitása 1830. szeptember 15-én történt, mégis az 1829. év október 6-ka tekinthető a nagyszerü találmány tulajdonképeni születés napjának.

* **Kolozsvár**, szeptember 21-diki lóversenyek II. napjáról jelentik: Az eladó-versenyt (50 arany) gr. Teleky Géza Tulipán-ja nyerte meg, br. Wesselényi Béla Patkó-ja második volt. A lov.-egyl. akadály-versenyben Sényi ur Nameless-je első, gr. Teleki Géza Patti-ja második; 4 ló futott. Az államdijat (400 arany) gr. Sztáray János Altoná ja nyerte meg, báró Bánffy György Sárgarigó-ja ellen. — A vigaszversenyben gr. Teleki Gyula Honvéd-je egymaga járta körül a pályát. Bezárólag volt még a földészek versenye.

* **Elevenen a paradicsomba**. V. ur a télre elteendő paradicsomot lefőzetvén, e forró „csuszpajzzal telt edényt a konyha egyik sarkában helyezte el — hülés végett. Mig a konyha népe sürgött-forgott, addig V. ur 3 éves fiacskája a paradicsomba tette magát „auflagnak.“ Hogy volt sikoltás és jajveszéklés, az természetes; — de mindannak daczára is, elmaradt a szomorubb következmény. — V. ur egy társaságban keservesen panaszolta el kis fiának az esetét, mire H. ur igy vigasztalta a megszomorodott apát: örülj barátom, hogy fiad egy sorsban részesült Illés prófétával. — Hogy-hogy? kérdezék a társaság tagjai. Hát ugy — felelt H. ur — hogy mind a kettő elevenen ment a paradicsomba!

LEGUJABB.

— **Szegedről** távirják: Az alsóvárosi választók látogatott értekezletet tartottak tegnap este a kör helyiségében. Börcsök Sándor kijelölését elejtették s helyébe Réh János helybeli polgárt jelölték ki, a ki a nép bizalmát nagy mértékben birja, de a jelöltséget előhaladott koránál fogva aligha fogadja el. Az értekezlet erre a majdnem előre látott esetre Dobó István budapesti ügyvédet kandidálta másodsorban, oly föntartással azonban, ha a függetlenségi párt központi bizottsága is ajánlaná őt.

Kapcsolatban megemlitjük, hogy a függetlenségi kör tegnapi értekezletén szóba jött Kállay Ödön halála következtében megürült szegedi képviselői állás ügye. A párt a viszonyok és a felmerült képviselőjelölés számbavételével, elhatározta, hogy kijelölt tagjai által érintkezésbe fogja tenni magát a második kerület választóival. Addig is azonban, egyhangu megállapodása szerint kötelességének ismeri kijelenteni, hogy jelöltje mostanig nincs, s a forgalomba hozott nevek közül egyik sem tekinthető az országgyülési függetlenségi kör által ajánlottak közé, mert a körnek alkalma sem volt mostanig bárkit a szegedi választóknak ajánlani.

Felelős szerkesztő: Péter Gábor
Főmunkatárs: Grünvald József.

Hirdetés.

LEGFINOMABB ÉRETT

passzatutti szőllő

egy kiló 22 krjával

kapható

Geréby Fülöp

füszerkereskedésében.

(283)

Nincs többé

BUZAÜSZÖG!

A Dupuy N.-féle vetőmag-pácz használata mellett.

Ezen rézgálicz (kékkő) s más maró sóból álló pácz teljesen elpusztitja — ha a minden csomagon olvasható, egyszerü kivitelü használati utasitás pontosan követtetik — a buza, árpa, zab, köles, tengeri stb.-nél a vetőmagon található üszögcsirákat, mint ezt számos bizonyitvány erősiti. —

A magas magas magy. kir. ministerium gazdasági közleményei a **Dupuy N.-féle páczot**, mint egyikét a legsikeresebb szereknek ajánlják a buzaüszög elháritására.

Áttekintések bizonyitványokkal, kivánatra ingyen és bérmentve.

☛ Ára egy 2 hektoliter (200 liter) magra való csomagnak 30 krajczár.

Főraktár Geréby F.-nél Debreczen.

Dr. Handler Mór

orvos és sebésztudor, szülész és szemész,

gyógyit gyökeresen fényes s tartós siker biztositása mellett mindennemü

titkos betegségeket

1) az önfertőzésnek minden következményeit, u. m.: áz ingerlékeny gyengeséget, az ondófolyást, különösen a

tehetetlenséget

(elgyengült férfierőt)

2) hugycsőfolyásokat (még idülteket is), a nemzőrészek bujakóros fekélyeit és másodrendü bujakórt minden alakjaiban és elcsufitásaiban;
3) hugycsőszükületeket;
4) fris s idült nyákfolyásokat nőknél, az ugynevezett fehérfolyást,
5) bőrkiütéseket;
6) a hugyhólyag betegségeit és mindennemü vizelési nehézségeket.

Rendel naponként: délelőtt 10 órától 1-ig, délután 3 órától 5-ig, és este 7 órától 8-ig.

Lakik: Pesten, belváros, kigyó-utcza 2. sz. kigyó- és városház-utcza sarkán. (Rottenbiller-féle házban) 1. emelet, bemenet a lépcsőn.

☛ Dijjal ellátott levelekre azonnal válaszoltatik, és a gyógyszerek megküldetnek.

Birtok bérleti hirdetmény.

Érmihályfalvai vasuti állomástól egy órányira, Szt-György-Ábrányitól pedig $^1/_4$ órányira fekvő Érkenéz határában létező mintegy 500 holdat tevő, részint fekete homok, részint fekete föld, részint pedig kaszálóból álló tagositott birtok 1880-ik évi ápril 24-től bérbeadandó lévén, eziránt Debreczenben, vargautczai lakosok Szlávy Adolf vagy Bóka Eduard urakkal értekezhetni.

(281)

Gummi és halhólyag.

Elővigyázati készülékek, valódi franczia minőségüek, tuczatja 1 frttól 5 forintig.

NŐI KÜLÖNLEGESSÉGEK

(párisi szivacsok) tuczatja 2.50—3 frtig.

MAGÖMLÉS-ŐRZŐK.

darabja 2 frt. 50 kr., ugyszintén mindennemü gummibetétek, esőköpenyegek, üvegek, nők és urak számára, táskák, fecskendők, légpárnák, és minden e szakba vágó czikkeket közvetlen küld utánvétel mellett a gumi-áruk ügynöksége:

Alex. Mosé Bécs I. Köllnerhofgasse Nr. 4.

FÉRFI RUHA-ÜZLET

MEGNYITÁS.

Van szerencsém a t. közönséggel tudatni, hogy Debreczenben, a főtéren levő Sesztina Lajos ur kereskedése mellett

férfi ruha-üzletet nyitottam,

melyben ugy a legelegánsabb férfi mint gyermek-ruhák,

A LEGJUTÁNYOSABB ÁRÉRT

nagy választékban kaphatók.

Csinosan átalakitott s gazdagon fölszerelt üzletemnek vezetését Raditz Simonra biztam.

EIBENSCHÜTZ M.

(264.)

Kiadó tulajdonos: JENEY JÓZSEF.

Debreczen, 1879. nyomatott Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.